వల్లంపాటి కథలు రెండు :

రానున్న శిశిరం

భక్తరంజని వినాలని రేడియో పెట్టాను ... 1977వ సంవత్సరం .... గర్ గర్ ... ఆగష్టు నెల ..... పదేహేనవ తేది.... ఉదయం....నిలయంలో సమయం సరిగ్గా ఆరుగంటలు.

ఈ రోజు స్వాతంత్ర్యదినం. సుకన్య పుట్టి పాతిక పాతిక సంవత్సరాలు.... అబ్బో ఎంతకాలం.... ఎంత దూరం!

జైల్లో ఉన్న రోజుల్లో ఒక్కొక్క క్షణం శవజాగరణం చేసిన రాత్రిలా గడిచేది.

ఇప్పుడు ? సంవత్సరాలు క్షణాలుగా గడిచిపోతున్నాయి....

సుజాలాం, సుఫలాం, మలయజ శీతలాం !

వందేమాతం .. భారతమాత సుజల, సుఫల !

వీధి కుళాయి దగ్గర అమ్మలక్కల పోరాటం అప్పుడే రాజకీయాల స్థాయిని అందుకుంది. మా వీధికది మలయమారుత రాగం "సుజలాం...."

"ఏమండీ కాఫీ...."

సీత వైపు చూశాను. ఓర్పు రూపెత్తిన సీత ! అమాయకత్వం నిష్కాపట్యం తేమగల మనసు ముప్పేటగా అల్లుకున్న నా బ్రతుకు జడ సీత !

.... తీసుకున్నాను. సీత చేసిన కాఫీ సీత మనస్సులా ఉంది ...

వీధంట ఒక గుంపు బిచ్చగాళ్ళు వెళ్తున్నారు. రాత్రి ఊరి బయట నాగరికులకు దూరంగా, నాగుపాములకు దగ్గరగా బ్రతికి ఉదయాన్నే క్షేమంగా ఊళ్ళో కొస్తున్నారు. చింపిరి తలలు, పుసి కారుతున్న కళ్ళు, ఎముకల గూళ్ళలా ఉన్నారు భావిభారత పౌరులు, "సుఫలాం"

" ఈ రోజు ఏం చేయమంటారు"? ప్రశ్నించింది సీత

"ఎందుకు"

"అమ్మా పట్టెడన్నం ఎట్టు తల్లీ !" చంకలో ఏణ్ణర్థం పిల్లాడితో ఒక భారతమాత నిలబడి ఉంది.

"వందేమాతరం, వందేమాతరం, వందేమా తరం"

సీత ఒక దోశడు బియ్యం వేసి వచ్చి "చెప్పండి" అన్నది

ఏమీ వద్దు"

"ఇవాళ....."

"అందుకే వద్దంటున్నాను"

సీత కళ్లలో ఆశ్చర్యం!...

"శ్రీశైల మల్లికార్జున విభో తన సుప్రభాతం", రేడియోలో బృందగానం.

క్షణం తటపటాయించి సీత వెళ్ళిపోయింది

శ్రీశైల మల్లికార్జునుడు నిద్ర లేవటమే లేదు ....

కానీ సుకన్య లేచింది..... ఇంకా నిద్ర వదలని కళ్ళతో, ఇంకా నిద్రలేవని మల్లికార్జునుడ్ని ఈర్ష్యతో చూస్తూ మత్తుగా మేడమెట్లు దిగుతోంది.

"అపుడే నిద్ర లేచావా తల్లీ !"

"హౌఁణు ణాణ్ణా హిప్పుడే ళేచాణు," సుకన్య గొంతులో ఆవులింత, నిద్ర తలంబ్రాలు పోసుకున్నాయి.

పేపరు కుర్రాడు విసిరిన పేపరు ముంగిట తేమలో పడింది.

అందుకున్నాను...

"మీ కాలేజీలు ఎప్పుడు తెరుస్తారుట?"

"స్ట్రయికు పూర్తి కావాలిగా"

"అదెప్పుడు పూర్తవుతుంది"

"ఏమో !'

"అసలీ వల్లకాటి స్ట్రయిక్ ఎందుకఘోరిస్తున్నారు"

"చాలా డిమాండ్స్ ఉన్నాయి నాన్నా".

"అసలు మీరు చదువుకోడానికి వెళ్తున్నారా లేక ..'' "నేను ఇప్పుడు కూడా శ్రద్ధగానే చదువుకుంటున్నాను నాన్నా."

అకస్మాత్తుగా నాకు సుకన్య అమాయకంగా అబద్ధాలాడుతున్న పాపాయిలా కనిపించింది. నా కోపం మంచులా కరిగిపోయి,

"రాత్రి ఎందాకా చదివావమ్మా'? అబద్ధం నా కూతురు ఎలా, ఎంత అందంగా చెప్పగలదో చూద్దామని, సుకన్య ముఖంలోకి పరిశీలనగా చూస్తూ అడిగాను.

"ఒంటిగంట దాకా చదివాను నాన్నా, మీరేమో పది గంటలకే పడుకొన్నారు. చదువుతున్న పుస్తకం పూర్తయేదాకా.."

సుకన్య మాటలు నాకు వినిపించడం లేదు. దాని ముఖంలోకి పరిశీలనగా చూస్తే నా మనస్సు హిరోషిమా అయిపోయింది.

".. పడుకోగూడదనుకొన్నాను. పూర్తయేసరికి ఒంటి గంట దాటిపోయింది."

సుకన్య ముఖం సుకన్య ముఖంలా లేదు. ఆ కళ్ళల్లో ఇద్దరు ముగ్గురు పిల్లల్ని తొలగించుకున్న తల్లి గాని తల్లి కళ్ళలోని ప్రౌఢత్వం - శాంతిలేని, తృప్తి లేని ప్రౌఢత్వం..

"..... ఈ సారి నాకు తప్పకుండా క్లాసు వస్తుంది నాన్నా..."

"నోర్మమ్య్. వెళ్ళు!"

సుకన్యఆశ్చర్యపోయి వెళ్ళిపోయిందను కుంటాను.

నా మనస్సు నా స్వాధీనంలోకి వచ్చేసరికి, సీత వంటించి గుమ్మం ముందు నిలబడి ఉంది.

" మరికాస్త కాఫీ తాగుతారా?'' చిరునవ్వుతో ప్రశ్నించింది.

సీత చిరునవ్వును తప్పించుకోవటానికి, పత్రిక చదవటం నటించసాగాను.

అద్భుత శృంగార వీరదృశ్య కావ్యం - వయసు - మనస్సు

అర్ధనగ్నంగా ఉన్న ఒక అమ్మాయి అసహ్యకరమైన భంగిమలో ఆంధ్ర ప్రేక్షక మహాశయుల కోసం నిలబడి ఉంది. (బ్రహ్మాండం, వారేవా!) వయస్సు... సుమారు పాతిక....వంకీల జట్టు, కోల ముఖం..సుకన్యలాగే మొనకాస్త పైకి లేచిన ముక్కు! చూచేకొద్దీ అన్నీ ...అన్నీ సుకన్య పోలికలే అర్ధ నగ్నంగా సుకన్య ! ఈ అసహ్యకరమైన భంగిమలో సుకన్య ప్రతిరోడ్డు మలుపులో సుకన్య ఛీ ఛీ!

భగవాన్ ఈ దేశాన్ని రక్షించు - ముఖ్యంగా స్త్రీల నుండి, రాజకీయ నాయకుల నుండి, వ్యవస్థలు నిలిచినా, కూలినా వారిద్దరి పనే !

పత్రిక విసిరి పారేసి వీధిలోకొచ్చాను.

మేడలు, చెట్లు కూలిపోయున్నాయి. నా మీద కూలిపోతున్నాయి... మేడలు, చెట్లు వ్యవస్థలు...మళ్ళీ ఇంట్లోకెళ్ళాను....

సుకన్య పెరట్లోకి పోతూ నా వైపు ఆదో రకంగా చూచింది.

ఏకాంతంలో రేగిన ఆలోచనల్లాంటి జుట్టు!

చెదిరిన ఆత్మవిశ్వాసంలాంటి బొట్టు !

ఎంత వింతగా ఉంది సుకన్య ?

"ఏమండి స్నానం చేస్తారా?"

"ఆ..."

"నీళ్లుతోడాను త్వరగా లేవండి"

.... స్నానం పూర్తి చేశాను...పెరట్లో తాను నాటిన బాదం చెట్టు మొదట కూర్చుని సుకన్య పళ్ళు తోముకుంటూంది. దాని ముఖం చూడాలంటే నాకు భయమేసింది.

బట్టలు వేసుకొని బయలుదేరాను.

"మరికాస్త కాఫీ తాగుతారా?" సీత చిరునవ్వుతో ప్రశ్నించింది.

"అఖ్ఖర్లేదు"

నా కాఠిన్యానికి నాకే ఆశ్చర్యమేసి, "తాగాలని లేదు" అని సర్దుకుని బయలుదేరాను.

'వీధులు దాదాపు నిర్మానుష్యంగా ఉన్నాయి. కొంత మంది కాలేజీ విద్యార్థులు కాబోలు ఎన్.సి.సి.యూనిఫారాల్లో సిగరెట్లు తాగుతూ (యూనిఫారంలో ఉన్నప్పుడు సిగరెట్లు తాగవచ్చా?) ముందు నడుస్తున్న అమ్మాయిని గురించి వాగుతూ నడుస్తున్నారు.

"నిలువవే వాలుకనులదానా, వయ్యారీ హంసనడక దానా...'' ముందు నడుస్తున్న వాలుకనుల వయ్యారి తిరిగి చూచి పెదవులు బిగబట్టి నవ్వబోయి, మానేసింది.

యూనిఫారాలన్నీ ఒక్క సారిగా పులకించి పోయాయి

వీరగంధము తెచ్చి నారము

వీరులెవరో తెల్పుడీ..

- ముందు నడుస్తున్న ఖద్దరు వస్త్రధారిణులైన యువతులు పాడుతుంటే, దేశభక్తితో, త్యాగంతో మా హృదయాలెలా చెమర్చాయి!

నిలువవే వాలు కనులదానా ?

"నమస్కారం సార్!"

"నమస్కారం"

"ఊరికా?"

"ఆ.. అలా ఊరికే"

ఇంద ఇంద తీసుకో... నన్నే సొంతం చేసుకో.....

ఎవరా పాడుతోంది ? సుకన్యేనా?.... అలాంటి పాటలు పాడద్దు నడివీధిలో అంత పెద్ద గొంతకతో సుకన్యా సుకన్యా. నువ్వు నా బిడ్డని నువ్వలాంటి పాటలు నడివీధిలో ఇంత పెద్ద గొంతుకతో పాడకూడదు. మీ అమ్మ విన్నదంటే గుండె పగిలి చచ్చిపోతుంది.... వద్దు ...

ఇంద ఇంద తీసుకో ...

'అబ్బబ్బబ్బ! ఈ మైకులతో నరకంగా ఉంది '

నరకం - ఎలా ఉంటుంది నరకం ? నా బ్రతుకులా ఉంటుందా ?

కొన్నాళ్ళ ముందు ఎవరో కవి (పిచ్చాడు) ప్రేయసిని నరకానికి ఆహ్వానిస్తూ

'నరకం ఇక ఎంతో కాలం ఉండదుట, రా, పోదాం', అన్నాడు. ఈ సరికి నరకం ఉండదు కాబోలు.

ఎందుకుండదూ, ఉంటుంది. జగమే నరకం - బ్రతుకే నరకం

ఎర్ర చందనంతో చేసిన తొండం లేని వినాయకుడిలా ఉన్న ఒకశెట్టి గారు అరుగు మీద కూచొని బ్రెడ్డు ముక్కల్ని వీధిలోకి విసిరేస్తున్నారు. వాటికోసం కాకులు గోలగోలగా పోట్లాడు కుంటున్నాయి. కొన్ని తెలివైన కాకులు ముక్క నేలపడక ముందే రాజకీయ నాయకుడు పదవిని తన్నుకు పోయినట్టు ఎగరేసుకుపోతున్నాయి.

హరేరామ హరేరామ....

రామరామ హరేహరే

హరేకృష్ణ హరేకృష్ణ

కృష్ణ కృష్ణ హరేహరే

శెట్టి గారు 'రామా కృష్ణా', అనుకొంటూ దానం చేస్తున్నారు.

రామా - కృష్ణా! రామకృష్ణ ! ఆ వెధవ జ్ఞాపకం వస్తున్నాడు.

రామకృష్ణ నా బిడ్డ. నా రక్తాన్ని పంచుకొని పుట్టిన వాడు. తన స్వార్థం కోసం తల్లిని తండ్రిని పుట్టిన దేశాన్ని వదిలేశాడు.

రామకృష్ణను నమ్ముకొన్నాను. ఈ బ్రతుకు చాలించే టప్పుడు వాడి చేతి తులసినీళ్ళు తాగుతూ వాడిపేరు తలుచుకుంటూ చాలించాలనుకొన్నాను. కానీ, వాడు నన్ను వదిలి వెళ్ళిపోయాడు....

శంఖుమార్కు బనీనులనే వాడుడు సుఖం, సంతోషంకోసం శంఖుమార్కు బనీనులు.

సుఖం, సంతోషం !

ఎవరికున్నాయి? ఎవరికైనా ఉన్నాయా ? కొందరి కుండవచ్చు

చెరసాలలు, ఊరికొయ్యలు ఎవరిని రక్షిస్తున్నాయో వారికి. నాకు లేవు !

సుకన్య కున్నాయా? ఏమో?

రామకృష్ణకున్నాయా ?! నా కెందుకు?

ప్రేక్షక మహాశయులకొక శుభవార్త జాలీ - అపూర్వ హిందీ చిత్రం

జాలీ !!!

రాక్షసి ! పిశాచి!!

నా రామకృష్ణను గద్దలా తన్నుకుపోయింది.

బాగుంది ఉపమానం చాలా బాగుంది.

గద్దలా తన్నుకుపోయి ఏం చేస్తోందో ? పొడిచి పొడిచి తింటోందా? అయినా నాకెందుకూ? నన్ను మరిచి పోయినవాణ్ణి నేనూ మరిచిపోవాలి. కానీ వీలుకావటం లేదే !

పుచ్చి పోయిన పంటి మీదికి నాలుక పోయినట్టు నా మనస్సు వాడి మీదకే మళ్ళీ మళ్ళీ పోతోంది.

మనస్సు గుర్రం రోరి మనిసీ

మనసు కళ్ళెము లాగు మనిసీ!

పొగరుబోతు అధికారి కోపంలా వచ్చిన కారు పక్కనే ఆగింది.

"నమస్కారం ..గారూ" అన్నాడు విశ్వనాథరెడ్డి

"నమస్కారం", అన్నారు.

ఒకనాడు నన్ను ఖద్దరు బిచ్చగాడన్న విశ్వనాథరెడ్డికి ఆనాడు ఒక ఇల్లు, ఒకే ఇల్లాలు ఉండేవారు. తర్వాత అతనికి అన్నిటి సంఖ్య పెరిగింది.

రాజులెందరు మారినా రాణిని మాత్రం నేననే అన్నదట ఒకానొక రాణి. అలాంటివాడు విశ్వనాథరెడ్డి.

"పోలీస్ గ్రౌండ్స్‌లో మీటింగు ఉంది", అన్నాడు విశ్వనాథరెడ్డి స్టీరింగ్ నుద్దేశించి. ఎదురుగా వస్తున్న సినిమా బండి అరుపులో విశ్వనాథరెడ్డి స్వగతం కలిసి పోయింది

జాలీ నేడే చూడండి

"ఎందాకా వెళ్తున్నారు?"

"ఊరికే అలా .."

"మీటింగ్‌కి రాకూడదూ?"

రెండేళ్ళ క్రితం కూడా ఇలాగే తాను మాట్లాడబోతున్న స్వాతంత్ర్యదినోత్సవ సభకు తన కారులో తీసుకెళ్ళాడు విశ్వనాథరెడ్డి. ఈ ఏడు మళ్ళీ ... లేదంటే అతని పార్టీ మాత్రం మారింది.

"రావచ్చు క్రిందటేడు కూడా రాలేదు".

"ఎందుకూ?"

"స్వాతంత్ర్యమే లేకుండా దానికంత ఉత్సాహమెందుకనీ."

విశ్వనాథరెడ్డి గట్టిగా నవ్వి , "కరెక్ట్" అన్నాడు.

."ఎక్కండి ...డ్రాప్ చేస్తాను".

నవ్వొచ్చింది. నువ్వు కూడా డ్రాప్ చేస్తావా ? స్వాతంత్ర్యం రాగానే నా తోటివారు నన్ను డ్రాప్ చేసి పదవు లెక్కారు. నేను ఎన్నో ఆశలు పెట్టుకొన్న కొడుకు ఒక్క ఆడదాని కోసం నన్ను డ్రాప్ చేసి పారేశాడు.

కారు కదలింది.

జాలీ..జాలీ..జాలీ..

ఎటువంటి త్యాగాలకైనా స్వాతంత్ర్యదిన కానుక చీరలు దోమతెరలు రాస్కెల్ చస్తావురా. థూ ఆప్టికల్స్! అనాబ్‌షాహీ (మనం కొనలేం) భోజనం తయారు (ఇంత ఉదయాన్నే) గోల్కొండ బ్రాందీనే ....బాబోయ్ కారు పడిపోతుందేమో ..అబ్బ

"దిగండి"

"......."

'నమస్కారం"

"నమస్కారం"

స్వాతంత్రదినోత్సవం, ఇష్టంలేని కొడుకు తండ్రికి పెడుతున్న శ్రాద్ధంలా, నమ్మకం లేని అధికారి చేతిలో ప్రణాళికలా ఉంది...

....పురంబునందలి అనధికారులు శ్వేతమకుట ధారులయ్యును , అధికారులు పాలియెస్టర్ కవచ దారులయ్యును ఆసీనులై యుండిరి. మండల భూరాజ స్వగ్రాహక దొరవారు ఈ 'నౌకరు శాహీ' రాజ్యమును మధ్యనున్న యున్నతాసనము పై కూర్చుని వీక్షించు చుండిరి. ఇరువంకల కరండవాహికల వలె నిరువురు రక్షకభటులు....

రాజు వెడలే రవితేజములలరగ రాజసభకు నేడు, కుడి ఎడమల డాల్ కత్తులు మెరయగ... డాల్ కత్తులు....

"ఏం మామయ్యా ఇక్కడ నిలబడ్డావు"?

డాల్ కత్తులు పారేసి చూద్దునుకదా పలకరించింది కోడలు కాలేక పోయిన మేనకోడలు శాంత !

"ఏమిటమ్మా ఇలా వచ్చావు"?

"అమ్మకు మందు తేవటానికి వెళ్తుంటే మీరు కనిపించారు"...

పాపం నా చెల్లెలు ! నన్ను నా కొడుకును నమ్మి మోసపోయి మంచాన పడింది.

" అమ్మకెలా ఉందమ్మా".

"పరవాలేదు మామయ్యా, బావ ఉత్తరాలు రాస్తున్నాడా ?"

"అంత అదృష్టం లేదమ్మా. ఏ జన్మలో ఏ తండ్రీ బిడ్డల్ని విడదీశానో ...." శాంత కళ్ళల్లో కన్నీటిపార !

"మనసు గట్టి చేసుకోవాలి మామయ్యా", శాంత మనసులోని అశాంతంతా ఒక్కమాటలో ధ్వనించింది.

"......

"ఏమిటి మామయ్యా ఆలోచిస్తున్నావు"

"నిన్ను గురించేనమ్మా".

శాంతకు అర్థమైంది. జవాబు చెప్పకుండా తన మనసులా రెపరెపలాడుతున్న తోరణాల్ని చూస్తోంది.

"వాడు నీకెన్నో ఆశలు చూపించి, చివరకు నిన్ను నట్టేట్లో ముంచి నీ బ్రతుకు చిదిమేశాడు కదా?"

"కొందరికి అభిమానం కంటే డబ్బు విలువైంది మామయ్యా"

ఆ వాలిన కనురెప్పల్లోని జాలి, వంగిన పెదవుల్లోని ఓర్పు, కంఠస్వరంలోని దైన్యం ఆ వెధవకు, ఆ రామకృష్ణకు - ఛీ వాణ్ణి నేను

మరిచిపోవాలి.
శాంత నిట్టూర్చింది.
చిన్నారి శాంత బ్రతుకే ఒక నిట్టూర్పయిపోయింది.
"వెళ్ళొస్తాను మామయ్యా".
స్వాధీనంలో ఉన్న ఆలోచనల్లాంటి జుట్టు, ఆత్మవిశ్వాసంలాంటి చెదరని బొట్టు ! సుకన్య... శాంత..
పోలీసుబాండు బయలుదేరింది.
మంత్రదండాన్ని ధరించిన మాంత్రికునిలా బాండుమాస్టరు కొయ్యబొమ్మలా నడుస్తున్నాడు. వెనుక బాండు దళం, ఆ వెనుక రిజర్వు పోలీసులు మామూలు పోలీసులు (పాపం ఇరవై నెలలు వీళ్ళకు మంచినీళ్ళకు రక్తానికి భేదం తెలియనే లేదు) ఆ తర్వాత ఎన్.సి.సి. దళం (విలువవే వాలుకనుల దానా) వారి వెనుక శిఖండులు ఎవరబ్బా వీళ్ళు ? అమ్మాయిల దుస్తుల్లో అబ్బాయిలా, అబ్బాయిల దుస్తుల్లో అమ్మాయిలా? అరె ఆడపిల్లలే ! నవ్వొస్తోంది. ముప్ఫైకోట్ల మంది పురుషులున్న ఈ దేశంలో ఆడది తుపాకి పట్టి దేశరక్షణ చేస్తానంటే నవ్వొచ్చేస్తోంది.
ఇది పురుషులు లేని దేశం కాదుగా ?
జౌనూ? మనదేశంలో పురుషులున్నారు?
కట్టుబట్టయు, తిండి గతిలేని దేశన
పుట్టగొడుగులు గాక పురుషులెవరున్నారు ?
ఎవడో మహాకవి అన్నాడు
ఇంత గొప్ప మాట అన్నవాడు మహాకవి గాక మరెవరు ?
సాదా కవైతే బ్రేయసిని గూర్చియు మెల్లగన్నును గూర్చియు బద్యములు వ్రాసి యుండెడివాడు. తననననననతననానసన తననే.
ఆలోచన ఆపి అటెన్షన్‌లో నిలబడ్డాను....
జయహే జయహే జయహే.
జయ జయ జయహే
అయిపోయింది స్వాతంత్ర్యం దినం.
స్వాతంత్ర్య దినోత్సవం రానురానూ జీవితమంత నిస్సారంగా మారిపోతోంది.
దీనికి కారణం ఎవరు ?
అందరి జవాబూ ఒకటే నువ్వు - నువ్వు నువ్వే?
"వెళ్ళొస్తాను మామయ్యా" శాంతి తిరిగొచ్చింది.
"వెళ్ళి రామ్మా" అమ్మతో సాయంకాలం వస్తానని చెప్పు".
శాంత వెళ్ళిపోయింది. శాంతి వెళ్ళిపోయింది.
నేనూ వెళ్ళిపోతాను.
ఎక్కడికి ? ఆగమ్య గమ్యస్థానానికి
ఆగమ్యంగా గమ్యం చేరేసరికి సీత వాకిట్లో నిలబడి ఉంది.
సీతా...సీతా.. ఆ సుకన్య నీ కడుపున ఎలా పుట్టింది 'సాలగ్రామ ఖనిన్ జనించునే కదా జాత్యల్ప పాషాణముల్', సుకన్య పాషాణం తిని చచ్చిపోగూడదూ ? ఛీ ! ఛీ! సుకన్య నాబిడ్డ. అది చచ్చిపోతే నేను చూడగలనా?
ఎందుకు చూళ్ళేనూ ?
గాంధీ గారు చచ్చిపోతే నేను బ్రతగ్గలనను కున్నానా ?
గాంధీగారు పోయారు. కాదు చంపేశారు
చంపేశారు
కానీ నేను బ్రతికానే ?
నాకిట చిరునవ్వుతో నిలబడి ఉంది సీత.
సీత చచ్చిపోతే నేను బ్రతగ్గలనా ?
ఛీ ! ఎంత భయం కరమైన ఆలోచన?
రారా కృష్ణా .....ఛీ మళ్ళీ వాడు మనసులో కొస్తున్నాడు.
"టిఫిన్ తింటారా?" సీత అడిగింది
"ఆకలిగా లేదు".
అయ్యో నోరు జారిపోయింది ఆకలిగా లేకేం?...
"తినండి" అన్నది సీత ప్లేటు చేతికందిస్తూ
ఉప్మా చాలా బాగుంది. తినేస్తున్నాను.
సీత వంటింట్లో నవ్వుకుంటోంది కాబోలు .. కానీ ప్లేటు ఖాళీ అయిపోయింది.
సుకన్య మేడ దిగుతోంది కాళ్ళు చేతులు అదురుతున్నాయి. ఎందుకూ ? భయమా? నాకెందుకు భయం ? ప్లేటు దిగుతోంది ...మేడ మెట్లు చేతిలో ....బలహీనమైన మనస్సులా ఆదురుతోంది...ఎర్రచీర... రక్తం ....బంగారం చెప్పులు దిగుతోంది. ....బాబోయ్ ప్లేటు జారిపోతోంది...
"మార్నింగ్ షోకి వెళ్ళొస్తాను నాన్నా"
"అలాగేనమ్మా వెళ్ళిరా?"
ఇంత బలహీనంగా మాట్లాడుతున్నానేమిటి నేను!
"ఏ సినిమాకమ్మా?"
'ఏదో నాన్నా తెలీదు. న్యూరిలీజ్. స్నేహితులంతా కలిసి వెళుతున్నాము."
స్వాతంత్ర్య దినం కానుక, అద్భుత శృంగార వీర దృశ్య కావ్యం. వయస్సు మనసు
సన్నని నడుమున్న అమ్మాయి, అస్తి నాస్తి విచికిత్సా హేతుశాతోదరి, సుకన్యలాంటి - నొక్కులజుట్టులాంటి అమ్మాయిలాంటి - సుకన్యలాంటి సుకన్య వీధి గడప దాటిపోయింది....
"అమ్మాయిని సినిమాకు పంపారా?" సీత అడిగింది - చిరునవ్వుతో.
మళ్ళీ చిరునవ్వు !
నా అంతరాంతరాలలోని బలహీనతల్ని గుర్తు చేసే చిరునవ్వు !
ఆ చిరునవ్వును తప్పించుకోవాలి.
అబ్బ ! మనస్సు చికాకుగా ఉంది చీకి పాదలా ఉంది.
ఏదైన కాసేపు చదువుకుంటే బావున్ను. ఏం చదివేది ? నా దగ్గర ఏం పుస్తకాలున్నాయి.
వాల్మీకి రామాయణం - సుందరకాండ- "తతో రావణనీతాయా స్సీతా యాశ్శత్రు దర్శనం" ఎన్నోసార్లు చదివాను. మరి ఓపిక లేదు. భగవద్గీత. గీతా ప్రెస్ - గోరక్‌పూర్- కర్మణ్యేవాధికారస్తే మాఫలేషు", ఈ విషయాన్ని భగవద్గీతకన్నా నా బ్రతుకే బాగా నచ్చచెప్పింది. 'మై ఎక్స్ పెరిమెంట్స్ విత్ ట్రూత్' మహాత్మా నీకు నూరేళ్ళు నిండిపోయాయి రాం రాం..
సుకన్య ఎప్పుడూ ఏదో చదువుతూ ఉంటుంది. దాని గదిలో ఏదయినా ఒక పుస్తకం దొరకవచ్చు. ఇంగ్లీషు వాడన్నట్టు కాలాన్ని చంపటానికి..
.. పిచ్చివాడి మనస్సులా ఉంది సుకన్య గది. మూలబడిన కోరికల్లాంటి పాతబట్టలు. దుమ్మును పొదరుగా అద్దుకున్న పుస్తకాల వన్నెల వినసకర్రలు..అబ్బ ఉక్కపోస్తోంది. ఆగష్టు నెలలో కూడా - రేపు రెండు వినసకర్రలు కొనాలి.
అయన్ ఫ్లెమింగ్, హెరాల్డ్ రాబిన్స్, హాడ్లీ, ఛేస్, నిక్ కార్టర్, అమ్మో అన్నీ ఇంగ్లీషు పుస్తకాలు."
"బెడ్‌మార్క్ - ఏజంట్ ఇన్ ది బెడ్‌రూమ్"
ఎవడో అన్నట్టు హత్య చెయ్యదలచుకుంటే ఏ చోటైతేనేమని - పరిశోధనకు కూడా చోటు లేదు కాబోలు.
అబ్బ! ఎంత అసహ్యంగా ఉంది అట్ట మీది బొమ్మ!
దాచుకోవాల్సిన అవయవాలు ఇక్కడే ఉన్నాయని సూచించడానికి ధరించిన బ్రాలతో, నలుగురు చాకుల్లాంటి అమ్మాయిలు ఒక చేతిలో సిగరెట్టు, మరొకచేతిలో రివాల్వరు ఉన్న ఒక పురుషుణ్ణి - ఏం చేస్తున్నారు? ఊ...: ఏదో చేస్తున్నారు.
బికినీలు ధరించిన అమ్మాయిలు ఎంత బాగున్నారు! ముఖ్యంగా నొక్కులు జుట్టు అమ్మాయి ! వయస్సు సుమారు పాతిక, అదే వంకీలు జుట్టు. ఆ అమ్మాయి బికినీ లాగి పారేస్తోంది..వద్దు సుకన్య వద్దు ! అలాంటి బట్టలు వేసుకోవటమే తప్పు. వాటిని లాగిపారేయటం అందులోనూ కన్నతండ్రి ఎదుట...అబ్బబ్బ ! తల పగిలిపోతోంది.
"సీతా !'
"ఏమండీ"
"ఇలారా"
"ఇదిగో వస్తున్నానండీ"
సీత ఎంత బుద్ధిలేనిది. సుకన్య ఇలా ...ఇలా..... ఇదైపోతుంటే హద్దుల్లో పెట్టలేకపోయింది.
అన్నట్టు రామకృష్ణ పాడైపోయాడు - ఆ తప్పు నాదేనా?
"సీతా"
"ఇదిగో వస్తున్నానండీ"
"నువ్వే రానవసరం లేదు".
"అలాగేనండీ, " బిగ్గరగా అంది సీత.
సీత కంఠం ఎంత హాయిగా ఉంది. సీత గొంతులో తంబూర శృతి ఉంది సీత పాడుతూంటే ఎదకు మంచి గంధం పూసుకున్నట్టుగా ఉంటుంది.
నగుమోము...కనలేని...నా జాలి...... తెలిసీ....ఈ ...ఈ......
సీత నవ్వంటే ఈ రోజు భయం ఉంది.

సీతా నీ నగుమోము కనలేని నా జాలీ తెలిసి....
"సార్! పోస్ట్"
"సీతా పోస్ట్ వచ్చింది చూడు"
"అలాగేనండి"
సీతకు, "అలాగేనండి", అనటం తప్ప మరో మాటరాదేమో
"సీతా డబ్బుతో చాలా ఇబ్బందిగా ఉంది....మీ నాన్నగారిచ్చిన గొలుసు...."
"అలాగేనండీ"
ఇలా ఎప్పుడూ సీత నా అభిప్రాయాలకు ప్రతిధ్వని!
"ఇదిగోనండీ ఉత్తరం".
చూచావా సీతా సుకన్య ఎలా అయిపోయిందో....
"ఏమిటండీ అలా చూస్తున్నారు. ఇదిగోనండీ ఉత్తరం"
'ఎలా' ?
చిరునవ్వు నవ్వింది సీత.
నగుమోము కనలేని నాజాలి తెలిసి తెలిసీ నవ్వింది.
వెళ్ళిపోయింది సీత, నేనూ వెళ్ళిపోతాను.
ఎక్కడికి ?
ఎక్కడికో - ఆగమ్య గమ్యస్థానానికి,
వెళ్ళిపోతాను ఈ నరకం నుండి వెళ్ళిపోతాను.
వెళ్ళిపోతే ఎలా? ఉత్తరం చదవద్దూ?
రాకరాక ఒక ఉత్తరం వచ్చింది. దాన్ని చదివేసి వెళ్ళిపోతాను.
కవరు చించాను.
"డియర్ సుకన్యా!"
అయ్యో ఇది నా ఉత్తరం కాదే!
కానీ చించేశానే. ఎలా ఇతరుల ఉత్తరాలు చదవటం ఎంత నీచం !
చివరికి అవి బిడ్డలవైనా ?
నాకు బిడ్డలెక్కడున్నారు? చచ్చిపోయారు.
ఛీఛీ! ఎంత మాట వాళ్ళు చచ్చిపోలేదు. నన్ను చంపేశారు.
నేను చచ్చిపోయాను. అయ్యో పాపం నేను చచ్చిపోయాను. "పరచికొందు నా మరణశయ్య నిపుడె..."
"డియర్ సుకన్యా! నీ ఉత్తరం అందింది. నీవు చెప్పినట్టు తేది..నీవ్వు చెప్పిన... హోటల్ వద్దనే ఎదురు చూస్తుంటాను. ఏదో ఒక కారణం చెప్పి వచ్చేయ్....ఎ థౌజెండ్ (ఛీఛీ) శ్రీహరి."
హరి హరీ! నా బిడ్డలు ఎందుకిలాగైపోయారు.
అసలు ఎందుకు చదివానీ ఉత్తరాన్ని...
చదవకుండా ఎలా ఉండగలను?
అదే నా బలహీనత!
బలహీనతను సమర్థించుకోవడం మరొక బలహీనత!
"బెడ్‌మార్క్ - ఏజెంట్ ఇన్ ది బెడ్ రూమ్".
నొక్కులు జట్టు సుకన్య అలా బట్టలు లాగి పారెయ్యకు...
"అదేమిటండీ. అలా కళ్ళు మూసుకు నిలబడ్డారు. ఏం చేస్తున్నారిక్కడ?"
మేడ మీదికొచ్చిన సీత ప్రశ్నించింది.
ఏం చేస్తున్నానా ? చచ్చిపోతున్నాను. నీ బిడ్డలిద్దరూ గొంతు కోసేస్తుంటే క్రమంగా చచ్చిపోతున్నాను.
"అరె ! ఎవరి వద్దనుంచండీ ఉత్తరం" !
"నా స్నేహితుడి వద్ద నుండి"
"ఎవరండీ ఆయన"?
"నాకు ప్రాణస్నేహితుడు. జైల్లో ఒకే గదిలో ఉండే వాళ్ళం .....పాపం!"
"ఏమింటండీ ఏం జరిగింది?"
"అతని కూతురు చచ్చిపోయిందట".
"పాపం".
"అతనికిద్దరే పిల్లలు. ఒక కొడుకు, ఒక కూతురు - కొడుకు ఇంతకుముందే చనిపోయాడు. ఇప్పుడు కూతురు పోయింది"
"అయ్యోపాపం ఎంత అన్యాయమండి!
ఔను. ఎంత అన్యాయం. బిడ్డలు తండ్రిని చంపేయ్యటం ఎంత అన్యాయం. చూశావా సీతా నేను చచ్చిపోయాను.
"పాపం అంత బాధని ఎలా భరిస్తారో ఆయన", అన్నది సీత.
"ఎవరు"?
"వారేనండీ మీ స్నేహితుడు"
సుకన్య బికినీ లాగి పారేస్తోంది ...దాన్ని చూడు సీతా ! మన లోకం వేరు. ఈనాటి లోకం వేరు. వీటి మధ్య పెద్ద అగాధం
అగాధమైన అగాధం
ఈనాడు "పాపం పుణ్యం ప్రపంచమార్గం..అన్నీ శ్లేషార్థాలు"
అన్నీ శ్లేషలే! ఈనాటి జీవితమే ఒక పెద్ద శ్లేష...
"సుకన్య వచ్చే వేళయింది ! వడ్డిస్తాను. కలిసి భోంచెద్దురుగాని లేవండి."
"అలాగే" అన్నాను అసమర్థుణ్ణి.
దాంతో కలిసి నేనెందుకు భోంచేయాలి? దానికీ నాకూ ఏమిటీ సంబంధం.
రక్త సంబంధం.
అదేనాడో తెగిపోయింది.
అది తెగిపోదూ.
రామకృష్ణ తెంచితే తెగలేదూ?
తెగలేదు.
"అమ్మా", సుకన్య కింద నుంచి పిలిచింది.
"వస్తున్నా" వెళ్ళిపోయింది సీత...
"ఎలా ఉందే సినిమా?"
"చాలా బాగుంది డాన్సులు , యుద్ధాలు ఫైన్".
నొక్కుల జట్టు అమ్మాయి... సుకన్య లాంటి నొక్కుల జట్టు డాన్సు -
ఇంద ఇంద తీసుకో
ఏముందీ తీసుకోవటానికి.
సుఖం లేదు, శాంతి లేదు, శంఖుమార్కు బనీనులు లేవు.
"వడ్డించాను త్వరగా భోజనానికి రండి".
"ఇదిగో వస్తున్నా" ఉత్తరాన్ని టేబిలు మీద పడేసి క్రింది కెళ్ళాను.
అద్దం ముందు నిలబడి ముఖం తుడుచుకుంటోంది.
మెదడులోంచి వేలాడుతున్న పాముల్లా ఉన్న రెండు జడలు.
అలికినా ముగ్గు పెట్టని ముంగిలా ఉన్న బొట్టులేని నుదురు!
ఛీ ఛీ. దీని ముఖం చూడకూడదు
'దీని' ముఖం చూడకూడదనుకొంటే ఎదురుగా,
'వాడి', ఫోటో, వాడి ఫోటో నా ఇంట్లో ఎందుకుండాలి.
వాడు నా కొడుకు.
బరువుల్ని చూచి పారిపోయి బంధాలు తెంచుకున్నవాడు నాకింకా కొడుకెలా అవుతాడు?
అబ్బ తల పగిలిపోతుంది. నా బతుక్కి సుఖం సంతోషం లేవు.
రేపు రెండు శంఖుమార్కు బనీన్లు కొనాలి - సుఖం కోసం, సంతోషం కోసం. కాని బనీన్లు కూడా కొనలేనివారి సంగతో?
విదేశీవాళీ కార్లలో తిరుగుతున్న నాయకులు... దేశం ఇంత బాగుపడిపోయిందేం - అని ఆశ్చర్యపడి పోతున్నారు.
దేశవాళీ కార్లలో విదేశీవాళీ వానల్లో తిరుగుతున్న ప్రేమమార్కు కవులు విప్లవాలను గురించి అరుస్తున్నారు.
అమ్మాయిలు జట్టు కత్తిరించుకొంటూ, అబ్బాయిలు జట్టు పెంచుకొంటూ అందరూ సుఖంగానే ఉన్నారనుకొంటున్నాను.
నాకు మాత్రం సుఖం, సంతోషం లేవు
"వడ్డించాను కూర్చోండి", నవ్వుతూ అన్నది సీత
నీ నగుమోము కనలేని - నా జాలి తెలిసి తెలిసి అలా నవ్వకు.
"ఎందుకూ"?
అప్పుడే భోజనానికి సిద్ధంగా కూర్చొని ఉన్న రాక్షసి నవ్వింది.
"ఎందుకు నాన్నా- తినటానికి" అన్నది సుకన్య కాని సుకన్య .
అయినా దాని ప్రక్కన కూర్చొని నేనెందుకు భోంచేయాలి.
"ఆకలిగా ఉంది రా నాన్నా" అన్నది రాక్షసి.
"కూర్చోండి," అన్నది సీత పాయసం కప్పు పక్కన పెడుతూ.
"ఇదేమిటీ"?
"పాయసం".
"ఎందుకూ"?
"ఇవాళ రెండు పండగలు కదండీ - స్వాతంత్ర్య దినం, సుకన్య పుట్టినరోజు..."

"ఎవరికీ"?

"మనందరికీ".

"మనమంటే"?

"ఏమిటండీ ఆ మాటలు". సీత కంఠంలో భయం!

సుకన్య ఆశ్చర్యపోయి చూస్తోంది.

"నేను తినను. నాకక్కర్లేదు"

సీత జవాబు చెప్పలేదు.

సుకన్య అన్నం తినలేదు.

"ఏమిటలా చూస్తావు? నేను తిననంటే తినను".

"నువ్వ తినకపోతే నేనూ తినను" అన్నది సుకన్య తన నొక్కుల జుట్టు పైకి తీసుకుంటూ.

సుకన్యలాంటి అమ్మాయి - సుకన్యలాంటి నొక్కుల జుట్టు అమ్మాయి ప్రతి వీధిమలుపులో - ఇంద ఇంద తీసుకో... అని బికినీలు లాగిపారేస్తోంది.

"వద్దు సుకన్య వద్దు అలాంటి పని చెయ్యద్దు" మనసులో అనుకోబోయి బిగ్గరగా అనేశాడు.

"ఎందుకు చెయ్యనూ, చేస్తాను" అన్నది సుకన్య.

"ఏమిటే ఎన్ని గుండెలు నీకు ! చేస్తావా? చెయ్ నీ ఇష్టం వచ్చినట్టు తిరుగు, మానం మర్యాద లేకుండా తిరుగు...... తిరుగు....."

అబ్బ తల తిరిగిపోతుంది.

"చాలా ఆకలిగా ఉన్నట్టున్నారు కూర్చోండి", అన్నది సీత భయాన్ని చిరునవ్వుగా మార్చు చేయాలని ప్రయత్నిస్తూ.

సీతా! నేను తినగలనంటావా? పిచ్చిదానా! నీ అజ్ఞానం నీకు దేవుడిచ్చిన వరం. నేను ఈ రోజు తింటున్నది అన్నం కాదు విషం! విషం!

ఎంత హాయి! హాయిగా ఈ విషం తిని హాయిగా చచ్చిపోతారు. ఎంత సులభంగా దొరికింది ! విషం తినటానికి కూర్చున్నాను....

"పచ్చడి బాగుందా?" సీత ప్రశ్న

"నా బ్రతుకులా ఉంది"

"అంటే" సీత గొంతులో భయం

"చప్పగా"

రాక్షసి గలగలమని నవ్వింది.

....

"పాయసం ఎలా ఉందండి?"

"లేదు"

"బాగా లేదాండీ'? సీత అశ్చర్యపోయింది

"ఏమిటీ?"

"పాయసం"

"బాగలేదని ఎవరన్నారు?"

"మీరేగా అన్నారు".

"పాయసం ఎలాగుందని అడిగావా నువ్వు?"

"అడిగాను కదండీ. మీరు బాగాలేదన్నారు", సీత కళ్ళల్లో నవ్వుల తళతళ.

"అలాగా! నా మనను ఎలా ఉందని అడిగావనుకున్నాను".

సీత కళ్ళలోని తళతళమాయమైపోయింది. క్రమంగా భయాల నీడలు , తెగిపోయిన ఆశలు, రామకృష్ణలు, గద్దలు ఆ కళ్ళల్లో తెరలు తెరలుగా కదిలారు.

సీత కళ్ళనిండుకూ కన్నీళ్ళు ఉబికి వచ్చాయి అందుల్లో అన్ని దృశ్యాలు కరిగి పోయాయి.

అయ్యో అయ్యో ! నా సీత ఏడుస్తోంది సీతని ఏడిపించాక నేనందుకు బ్రతకాలి

ఏమనుకోకు సీతా ఈ రోజు మనసేం బాగాలేదు.

ఈ రోజు మనస్సులో చాలా ముళ్ళు గుచ్చుకొన్నాయి. వాటిని పీకేసుకోలేక ఛస్తున్నాను. తీరా ఒక్కటంటే ఒక్కటి పీకానో లేదో, అది నీకు గుచ్చుకొంది ఏమనుకోకు సీతా !

సీత ముఖం చాటు చేసుకొని పెరట్లోకెళ్ళిపోయింది.

నా మనస్సు రెపరెపలాడి పోయింది..నేనూ వెళ్ళాను

బాదం చెట్టు నీడలో నిలబడి సీత కళ్ళు తుడుచుకుంటూంది. సీత కళ్ళు లోతులేని నీటిలో నిశ్చలంగా ఉన్న ఎర్రని చేపల్లా ఉన్నాయి.

"రామకృష్ణ జ్ఞాపకం వచ్చాడా !" వెలగని చిరునవ్వుతో ప్రశ్నించింది సీత.

అవును సీతా రామకృష్ణ మాత్రమే కాదు. నా జీవితం మొత్తం జ్ఞాపకం వస్తోంది. కొందరి జీవితాల్లో పరాజయాలు అప్పుడప్పుడూ మాత్రమే వస్తాయి కానీ, నా జీవితం మొదటినుంచి చివరివరకూ ఒకే పరాజయం.

నా బ్రతుకు అందరి బ్రతుకుతో పెవేసుకుపోయిందనుకొన్నాను. కానీ అందరి బ్రతుకులాగే నా బ్రతుకూ తెల్లవారింది,

ఈ రోజు నేను పాయసం తాగలేను ....ఏమి అనుకోవద్దు.

"ఏమండీ రామకృష్ణ జ్ఞాపకం వచ్చాడా ?" మళ్ళీ అన్నది సీత

అవును సీతా ! బాధ్యత సృష్టించే సమస్యల్ని చూచి భయపడిపోయి, దూరంగా పారిపోయిన రామకృష్ణ జ్ఞాపకం వచ్చాడు. వాడి జ్ఞాపకంగా మనకు మిగిలింది వాడి చదువుకోసం మనం చేసిన తీర్చలేని అప్పులు మాత్రమే !

"అవును సీతా!" అన్నాను.

"నిన్నటి నుంచీ నా మనసులోనూ వాడే మెదలుతున్నాడు".

అలాగా?

"రాత్రి నిద్ర కూడా పట్టలేదు"

నిద్రకు వెలియై నీ వొంటరివై ఎంత బాధపడ్డావో!

"నిన్న రామకృష్ణ ఉత్తరం రాశాడు." అన్నది సీత

నాగుండె క్షణం ఆగినట్టనిపించింది. కళ్ళు చెవులు వెచ్చగా నిట్టూర్చాయి.

"ఎవరికి..నా...నాకా ?"

"...... కాదు సుకన్యకు. మనకు రాసే ధైర్యం వాడికి లేదు".

"జీవితంలో ఎన్ని దెబ్బలు తిన్నా నీలో అమాయకత్వం పోలేదు".

"అదో మీరలా బాధపడతారనే మీతో చెప్పలేదు".

ఇప్పుడు కూడా చెప్పకుండా ఉంటే బాగుండేది. పోనీ ఏం రాశాడు"?

"మామూలే..."

"చూడు సీతా అదంతా ఆత్మ వంచన - పరవంచన, విశాలదృష్టి ఉన్న వాడెవడూ వాడు చేసిన పని చెయ్యడు, ఆ మాటకొస్తే నా వరకూ నాకు కులం మీద, మతం మీద నమ్మకం లేదు. కానీ అంత మాత్రాన నేను నాస్తికుణ్ణి కాను..."

"అవును"

"ఛీ! వాడికంత విశాల దృష్టే ఉంటే వాడి పేరెందుకు మారేది"

"ఇదిగో నాన్నా అన్నయ్య ఉత్తరం"

ఒక జడ ముందుకు, మరొక జడ వెనక్కు వేసుకొన్న సుకన్య - నా రక్తాన్ని పంచుకొన్న సుకన్య - ఇంద ఇంద తీసుకో సుకన్య - టెడ్ మార్కుల సుకన్య - శ్రీహరి సుకన్య వచ్చింది.

"ఇదిగో నాన్నా అన్నయ్య ఉత్తరం" కవరులోంచి ఉత్తరాన్ని తీసిచ్చింది.

"చదవండి", అన్నది సీత.

..... ప్రయత్నించాను

కళ్ళు చెదిరిపోతున్నాయి. అక్షరాలు కదిలిపోతున్నాయి మనసులో అక్షరాలు ఉత్తరాలు కలిసిపోతున్నాయి.

"డియర్ సుకన్యా! నీ ఉత్తరం అందింది. నీవు చెప్పినట్టు 25వవ తేదీ నువ్వు చెప్పిన హోటలు వద్దనే ఎదురుచూస్తుంటాను ఏదో ఒక కారణం చెప్పి వచ్చేయ్..."

"ఛీ ! నా ఉత్తరం చింపింది నువ్వేనా ?"

సుకన్య చెంప చెళ్ళుమంది.

"ఏమండి ఏమండీ..." సీత నిలబడలేక బాదం చెట్టు మొదట కూలిపోయింది.

మునిసిపల్ ఆఫీసుకు పిప్పరమెంట్ల కోసం వెళ్ళిన పిల్లలు తిరిగొస్తున్నారు. స్వాతంత్ర్య దినోత్సవం నాడు సంప్రదాయంగా జరిగే అన్నదానానికి బీదా బిక్కీ పరుగులు తీస్తున్నారు.

.....సుకన్య నాటిన బాదం చెట్టు ఆకులు రాలుస్తోంది...

"అప్పుడే శిశిరం వచ్చిందా."?

"లేదే"

"మరి ఆకులు రాలిపోతున్నాయే"?

"ఈ చెట్టు కేదో చీడ పట్టింది".

అయ్యో! నా ఆకులు రాలిపోతున్నాయి. నా గుండెలు జారిపోతున్నాయి కూలబడ్డాను.

నా మీద నా ఆకులు రాలుతూనే ఉన్నాయి.

జ్యోతి దీపావళి ప్రత్యేక సంచిక, 1977

తెలుగునాడి, 2006లో పునర్ముద్రణ

*